Çit Serçeleri

Özer Avanaş

Tilki Kitap

Şiir
Antoloji
Yayınları

Çit Serçeleri
Özer Avanaş

Şiir Antoloji Yayınları©
www.siirantoloji.com
kitap@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Editör: Nursu Nida Tanış
Sayfa Tasarım: Yusuf Efe Civlez
Kapak Tasarım: Nuri Çam

Kitappad.com
Kitaplobi.com
Kitapşeyleri.com

1.Basım, İstanbul, Haziran 2026
ISBN: 978-625-9032-11-5
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Şiir Antoloji yayınlarına devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öğe, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

ÇİT SERÇELERİ

Özer Avanaş

YAZAR HAKKINDA

1970 yılında Kars'ın Susuz ilçesine bağlı Kırkpınar köyünde doğdu. İlkokulu köy ilkokulunda, ortaokul ve liseyi Kars'ta okudu. Liseden sonra Maliye Bakanlığına memur olarak girdi ve 1990 yıllarında gelişen kamu emekçileri sendikal hareketi içinde başta iş yeri temsilciliği olmak üzere yönetsel görevlerde bulundu.

Gecenin kıyısına bulaşmış
Tan yeri gibisin
Çiy bu vakitlerde düşer
Seher bu gülümsemelerin
Sabaha karışan bu ıtır
Bu temiz aydınlığın sebebi bu.
Konuştuğun ve sustuğun ne varsa,
O anlarda
Yani sustuğunda, konuştuğunda
Durup iki söz arasında beklediğinde;
Durmadan çiçekçi kadınlar geçiyor
Yanı başımızdan
Ve ben habire çiçek alıyorum
Gül, kasımpatı
Yerine göre papatya...

Kalkıp bir yerlere gidemem;
Gitsem kayıp oluyor
Sabaha karışan bu ıtır;
Bu ıtır kokan sabah,
Çiçek satan kadınlar
Senin olduğun sabahlara mahsus.
Mesela sen kalkıp gidince
Çiyi elinden alınmış sabah kuraklığı
Geriye kalıyor
Kuru bir ayaz düşüyor sabaha,
Eksik kalıyor bir yerlerde
Yine bir şeyler.
Sen gidince
Elinden sabahı alınmış bir gün
Yamalı bir mintan gibi
Asılıp kalıyor akşam üzerlerine.

……/……/……

Susmanın ağır yükü,
Çöküp kalıyor üzerinde günün.
Hani bir yaprak düşse
Çıt diye kırılacak
Bu sessizlik bir yerinden.
Uzağa giden yolların belirsizliği,
Yolculuklarımı tedirgin ediyor.
Sürekli karşı duvara bakan yutkunman;
Düş kırıklığı sessizliği,
Çay bardaklarının
Serinliğinde birikiyor,
Susmak ikimize de iyi gelmiyor;
Bu sessizlik,
Bu ağır sessizlik,
Dağ başında çıplak bir çalı yalnızlığı.
Çıt diye kırılacak
Bu sessizlik bir yerinden.
Bildiğim yerden söyleyeyim:
Bu ayaz, akşamüzerlerini çatlatıyor.
Susma artık
Şimdi bir şeyler söyle,
Bilmediğim yolculuklara
Sensiz çıkamam.

……/……/……

Kıyımda saklıyorum
Bir kum çiçeğini;
Yemin billah bir sır,
Bir ben biliyorum onun yerini.
Şu delifişek deniz,
Geceden beri
Kıyıya taşınıp duruyor.
Dün sen yoktun bu kıyıda;
Bulut, bir başka tutmuştu ufku.
Bu yüzden,
Uzak kıyıların yitikliğini seyrettim.
Kokusu yitik deniz
Ve ellerimin üşüdüğü günden,
Sensiz geçirilen
Bir gün batımı alacaklı kaldım.
Kıyıya düşen
Gün batımı; yalnızlığımın sırrı,
O kum çiçeğinde kaldı.
Hani yolun düşerse bu kıyıya,
Bir kum çiçeği saklı;
Denizden biraz uzakta bir yerde,
Sensiz batan o günün battığı yerde.

……/……/……

Hani derler ya:
"Bir çiçekle
Bahar gelmez"
İşte onu diyorum,
Külliyen yalan dolan o söz.
Bir dala bakarsın
Ucunda körpe tomurcuk;
Bir gölge geçer başının üstünden,
"Bu bulut" dersin kendi kendine.
İçinde yağmur yağacak hissi,
Gül kokusu alırsın
Bir yerlerden.
Dalın ucunda daha yeni,
Körpe tomurcuk;
Açıp açmayacağı henüz belli değilken...
Öyleyse bu körpe tomurcuk yüzünden
Benim yaşadığım
Doludizgin bahar da
Neyin nesi?

……/……/……

Senle başlamamıştı söz,
Sen yoktun yani.
Ve biz,
Diyelim ki
Biri ya da birileri hakkında-
"Aklım bu arada yine sende,
Seninle serin sabahlara yürümekte."
İleri geri konuşuyorduk.
Sonra söz,
İpe un serdi;
Ve diğerlerinin işleri çıktı,
Yarıda bırakıp gittiler sözü.
Ve ben,
Yine senle kaldım.

Dalıp dalıp gitmelerimde uzağım,
Yalnızlığımın dağ başı;
Gecelerin sessizliğinde
Gül dibine düşen
Ateş böceğim.
Bu aralar yine
Burnumun ucu sızım sızım.
Sohbeti tükenmiş bir masada
Dünden kalan
Bir çay bardağı gibiyim.
Hep senin uzağına düşmek,
Fena bir şey.
Şimdi, yani şu anda
Seni nasıl özledim bir bilsen...

……/……/……

Ben, serseri şeyleri severim;
Deli dolu akan suyu,
Rüzgârın tozkoparanını,
Hadsiz hudutsuz açan,
Bahçesinden taşan çiçeği.
Ben, serseri şeyleri severim;
Geme gelmez tayın
Seyrine doyumsuz bakarım.
Kırları baştan çıkaran
Kelebekleri severim.
Bundandır belki
Sana bu tutulma hâlim.

……/……/……

Bir bulut olsa şurada,
Bir ağaç gölgesi düşse şuraya;
Bu cehennem sıcağı,
Kimin günahının vebali, bilemedim.
Çayırları serinleten
Bir derenin sesi düşse
Günün ortasına.
Salaş sokakların gölgesi düşse
Buralara bir yerlere mesela...
Çöküp otursam, çöküp otursak
O salaş sokağın gölgesinde.
Bir çay ocağı,
Bir çay ocağı ki fukara işi;
O da olsa
Salaş sokağın gölgesinde.
Bir düş biliyorum benimkisi;
Bu sıcaklar
Aklını alıyor insanın...
Yoksa sen gelmezsin, gelemezsin;
Bunu da biliyorum üstelik.
Ama insan işte;
Hatırından geçen
Yanı başında olsun,
Kışını ısıtsın,
Yazına serinlik olsun istiyor;
İstiyor işte.

……/……/……

Yolum, sonbaharların göğüne düşer.
Sonbahar yağmurlarının
Kokusu siner mevsimime...
Ağaç dalından kopan yaprakların
Düş yolculuğu
Başlamıştır bu aralar.
Bir yerlerden savruk bir göç,
Telaşlı telaşlı yola düşer...
Ben, sığırcıkları beklerim;
Gri yağmur bulutlarının altından,
Göç yoluna giden sığırcıkları...
Serçeler tüner ellerime;
"Biz buradayız,
Iraklar bize gurbet,

O yüzden gitmedik" der gibi.
Sen durup dururken,
Uzak yerlerin düşünü kurarsın;
Bu da senin serseriliğin, susarım.
Bir soğuk yel eser o an,
Ve benim ellerim yine üşür.
"Gurbet, gidene de kalanda gurbet nihayetinde"
Derim içimden...
Bu yüzden ben,
Kal isterim...
"Uzak, her ikimize de garipliktir" derim.
Ama bunu sana söyleyemem...
Sığırcıklar geçer bu arada,
Gökyüzünde geç kalanların telaşı;
Ve yine mevsim sonbahar olur.

……/……/……

Bir hikâyesi var,
Bu yüzden bu kadar güzel.
Dört parmak yüksekliğinde
Bir gelincik
Kaldırım kenarında
Direngen kentin keşmekeşine
Onun baharı başka türlü.
Kurtuluş parkında
Direniyor yer altından çıkıp gelenler,
Günlerdir kaldırımlarda çıplak
Gökdelenlerde
Dehşet bir tedirginlik.
Dün de görmüştüm
Belki, önceki gün de
Bu gelinciği, bu kaldırım kenarında.
Koşar adım geçip gittim demek...
Bir ara
Durup bakayım dedim belki;
Belki durup bakmayı akıl edemedim.
Koşar adım, yaşıyormuş gibi yaşamak;
Hikâyesi olmuyor böyle şeylerin;
Sökülüp toprağından,
Kenara bırakılmış bir hayat işte.
Şimdi, yine yanından geçip gidecektim,
Gönlüm el vermedi.
Yanına çöküp
Rüzgârda sallanmasını seyrettim.
Kaldırım kenarında
Bir gelincik,
Günlerdir kafa tutuyor
Duvar çitlerini saran bahçe çiçeklerine...
Bahara başka türlü tutunuyor,
Başka türlü,
Onun kavgası başka türlü.

tilkikitap.com

KDV muafiyeti uygulanmıştır.

9 786259 032115